

må overstige udviklingen i nettoprisindekset i den pågældende periode.

Spm. nr. S 850

Til socialministeren (25/11 02) af:

Morten Homann (SF):

»Vil ministeren give sin vurdering af, hvorledes man kunne indføre et uvildigt system til løsning af tvister mellem grundlæjere og -ejere?«

Svar (3/12 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Indledningsvis skal jeg pege på, at der allerede består et uvildigt system til løsning af sådanne tvister nemlig domstolssystemet, som i civile sager er indrettet bl.a. med henblik på at afgøre sager, hvor parter i aftaleforhold ikke selv kan nå til enighed.

Dette system håndterer i forvejen sager af aftalereftlig karakter, og vil derfor i sagens natur på et fuldt ud uvildigt grundlag kunne håndtere sager om uenighed vedrørende lejeaftaler om fritidsgrunde.

Endvidere skal jeg pege på muligheden for at aftale voldgift, hvis parterne ønsker at benytte en sådan fremgangsmåde i tilfælde af tvister.

På denne baggrund mener jeg, at dette område i tilstrækkeligt omfang er dækket af ordninger til løsning af tvister.

Spm. nr. S 824

Til undervisningsministeren (25/11 02) af:

Frank Jensen (S):

»Vil ministeren begrunde det indgreb, ministeren har varslet over for specialundervisningen på landets højskoler?«

Begrundelse

Fra landets højskoler forlyder det, at ministeren har varslet en kraftig begrænsning af højskolerens muligheder for at hjælpe elever med f.eks. læseproblemer gennem tilbud om specialunder-

visning. Begrundelsen skulle være, at ministeren vil undgå specialskoler. Det er der vel ingen, der vil, derimod vil vi alle gerne have en højskole, der er åben for alle, også den meget store gruppe voksne med læse- og skriveproblemer.

Svar (5/12 02)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Ministeriet har igennem de sidste par år modtaget et stigende antal ansøgninger om tilskud til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, herunder også ansøgninger der vedrører en meget stor del af eleverne på visse højskoler kurser. Der er endvidere flere aktuelle højskoleinitiativer, som risikerer at blive for målrettede mod specielle elevgrupper, og derfor måske ikke vil kunne opfylde det centrale princip i loven om, at højskolens kurser skal være åbne for alle.

En maksimumsgrænse for tilskuddet til specialundervisning vil være et væsentligt redskab i sikringen af, at højskoler ikke udvikler sig til specialundervisningsskoler. Den vil endvidere være et redskab for ministeriet i sikringen af, at det faglige indhold af højskolernes virksomhed ligger inden for lovens formålsbestemmelser.

I et udkast til ændring af bekendtgørelse om tilskud m.v. for folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejds-skoler er det foreslået at fastsætte en begrænsning på det antal enkeltintegreerede elever på det enkelte kursus på folkehøjskoler, som der kan ydes specialundervisningstilskud til. Reglen fastsættes efter en hidtil uudnyttet hjemmel i lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejds-skoler, og ifølge bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. L 58 af 3. november 1993) var det tanken at fastsætte et maksimum på 10-20 pct.

Folkehøjskolernes Forening i Danmark er enig i, at der er behov for en grænse. Foreningen mener dog, at 20 procent er for restriktivt, og har foreslået 50 procent. Dette er meget tæt på det faktiske tilskud, som de skoler, som nu har gjort indsigelse mod forslaget, har modtaget i de senere år.

Når der i bekendtgørelsesudkastet er foreslået en grænse på 20 procent, er det på grund af det maksimum, der er nævnt bemærkningerne til det lovforslag, som den tidligere regering fik vedtaget. På baggrund af foreningens hørings-svar og de henvendelser, som jeg i øvrigt har